Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

10. Aarg. Nr. 19. *Den 1. Juli 1861.* Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Halvaars-Conferencen for Jesu Christi Kirke af de Sidste-Dages Hellige.

afholdt i Tabernaklet i Store Saltsøstad Løverdagen den 6te April 1861, Kl. 10. Formiddag.

(Fra „Deseret News.“)

(Fortsat fra Pag. 285.)

Kl. 2 Eftermiddag.

Forsamlingen begyndte med Sang af Choret: „Great God, attend while Zion sings.“

Bøn opsendtes af Biskop Lorenzo D. Young.

Sang af Choret.

Præsident Young bad om Forsamlingens Opmærksomhed, medens de forskjellige Authoriteter foresloges til Opholdelse og Anerkjendelse.

Ældste John Taylor fremsatte derefter følgende Forslag:

Brigham Young, Præsident over Jesu Christi Kirke af de Sidste-Dages Hellige; Heber C. Kimball som hans første, og Daniel H. Wells som hans anden Raadgiver.

Orson Hyde, Præsident for de tolv Apostlers Qvorum, og Orson Pratt, sen., Wilford Woodruff, John Taylor, George A. Smith, Amasa Lyman, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Erastus Snow, Franklin D. Richards og George Q. Cannon som Medlemmer af nævnte Qvorum.

John Smith, Patriarch for hele Kirken.

Daniel Spencer, Præsident over denne Stad af Zion, og David Fullmer og George B. Wallace hans Raadgivere.

William Eddington, James A. Little, John V. Long, John L. Blythe, George Nebeker, John T. Caine, Joseph W. Young, Gilbert Clements, Brigham Young, jun., Franklin B. Woolley, Orson Pratt, jun. og Howard Spencer som Medlemmer af Høiraadet.

John Young, Præsident for Overpræsternes Qvorum; Edwin D. Woolley og Samuel W. Richards hans Raadgivere.

Joseph Young, Præsident for de øverste syv Præsidenter for de Halvfjerd-

sindstyve, og Levi W. Hancock, Henry Herriman, Zera Pulsipher, Albert P. Rockwood, Horace S. Eldredge og Jacob Gates som Medlemmer af det øverste Præsidentskab over de Halvfjerdsindstyve.

Præsident Brigham Young fremtraadte nu og gav følgende Belærelse:

Vi kunne med Lethed see, at de Halvfjerdsindstyves Qvorumer ere noget forskjellige fra andre Qvorumer i Kirken. De tolv Apostler ere eet Qvorum; de ere Apostler for hele Verden. Overpræsternes Qvorum er strengt taget ikke mere end eet, endskjøndt mange Qvorumer af Overpræster maae afgive Medlemmer til dette Qvorum, fordi de boe i forskjellige Egne af Landet. De Halvfjerdsindstyve blive bestandig forøgede med Halvfjerds. De første Halvfjerds bleve organiserede i Vinteren 1835 — Vinteren efter vor Tilbagekomst fra Missouri; thi „Zions Leir," som den kaldtes, gik til Missouri i 1834. Samme Vinter bleve de tolv Apostler valgte, hvorefter Propheten Joseph Smith begyndte at organisere Qvorumer af Halvfjerds. Han organiserede eet Qvorum; derefter opfordrede han Brødrene til at kalde andre Ældster og ordinere dem til et andet Qvorum af Halvfjerds, og saa et tredie, et fjerde, et femte, osv. Hvormange er der nu, Broder Joseph? (Broder Joseph Young: 62.) Vi have nu to og tredsindstyve Qvorumer af de Halvfjerds.

Hvor er det første Qvorum af de Halvfjerds? Syv af dets Medlemmer ere her som det øverste Præsidentskab over de Halvfjerds, og 63 af dem staae nu som Hoved for forskjellige Qvorumer af de Halvfjerds. 63 af dem ere Præsidenter for andre Qvorumer. Det virker paa en ganske anden Maade end de øvrige Qvorumer i Kirken. Saaledes staae de første Syv tilsyneladende ene; thi Qvorumet, de vare kaldte til at præsidere over, er taget fra dem, og dets Medlemmer præsidere over andre Qvorumer, følgelig hører der nu kun syv Mand til det første Qvorum. Er det saa i Virkeligheden? Nei, kun tilsyneladende; thi naar disse syv Præsidenter ønske at samles med deres Qvorum (de samles i Qvorumsforsamlinger, saadanne, som I ofte bivaane i de Halvfjerdsindstyves Hal), kalde de Præsidenterne for alle Qvorumerne sammen, og der have de virkelig deres Qvorum. Vi have nu syv Præsidenter til at varetage Forretningerne, til at styre, lede og befale over Præsidenterne for alle de Halvfjerds, samt til at organisere andre Qvorumer. Saaledes blive disse Syv i Virkeligheden Præsidenter over alle de Halvfjerds. Hvad er den sande Stilling, de indtage i Guds Rige? De ere de syv øverste Præsidenter for alle de Halvfjerds.

Br. Joseph Young er den ældste Præsident over de første Syv. Br. Orson Hyde er den ældste Mand for Nærværende i de tolv Apostlers Qvorum af dem, som først valgtes til dette Qvorum. Dette berettiger ham til at være Præsident for samme. Jeg vil gaae lidt videre. Den ældste Mand, det vil sige det ældste Medlem af det første Qvorum, vil — hver i sin Tour — præsidere, indtil de alle ere hedengangne. Det næste Qvorum, som indtager Pladsen, kan vælge den Ældste til Præsident, men ikke før det første Qvorum er uddød. Br. Orson Hyde og Orson Pratt, sen. ere de eneste to, som ere tilbage af de første Tolv, Joseph valgte. Maaskee der findes Mange her, som aldrig have tænkt paa disse Ting, ei heller hørt tales derom.

Jeg vil endnu gjøre en Bemærkning. Da Lyman Wight blev ordineret til Apostel, var han ældre end mig, men alligevel var jeg Præsident for de Tolvs Qvorum. Han saavel som Andre troede, at han burde have været Præsident; men I kunne læse Aabenbaringen i Pagtens Bog, hvor Herren sagde til Joseph: „Jeg

har givet Eder min Tjener Brigham til at være Præsident over de Tolv." Lyman Wight kunde altsaa ikke blive Præsident. Dette er for Nærværende nok at sige om den Ting.

Men tilbage til de Halvfjerds. De første Syv ere nu foreslaaede. De ere et Qvorum for sig selv, som præsiderer over alle de Halvfjerds, og de ere alle Præsidenter; men i alle organiserede Qvorumer i Guds Rige maa der være et Hoved eller en styrende Embedsmand, saavel i det første Qvorum af de Halvfjerds som i de øvrige, hvilket I kunne læse om i Pagtens Bog.

Eldste John Taylor fortsatte derpaa sine Forslag:

John Nebeker, Præsident for de Eldstes Qvorum, og Elnathan Eldredge og Joseph Felt hans Raadgivere.

Edward Hunter, præsiderende Biskop, og Leonard W. Hardy og Jesse C. Little hans Raadgivere.

Lewis Wight, Præsident for Præsternes Qvorum, og William Whiting og Samuel Moore hans Raadgivere.

McGee Harris, Præsident for Lærernes Qvorum, og Adam Speirs og David Bowman hans Raadgivere.

John S. Carpenter, Præsident for Diaconernes Qvorum, og William F. Cook og Warren Hardy hans Raadgivere.

Brigham Young blev foreslaaet som Forvalter for Jesu Christi Kirke af de Sidste-Dages Hellige.

Daniel H. Wells, Overopsynsmand for de offentlige Arbeider.

Truman O. Angell, Kirkens Architekt.

Brigham Young, Bestyrer af det Vedvarende Emigrationsfond, bestemt til de Fattiges Indsamling.

Heber C. Kimball, Daniel H. Wells og Edward Hunter hans Medhjælpere og Agenter for nævnte Fond.

George A. Smith, Kirkens Historieskriver og General-Registrator, og Wilford Woodruff hans Medhjælper.

Ovenstaaende Qvorumer og Authoriteter bleve hver for sig voterede for og eenstemmigt opholdte af Conferencen.

Eldste John Taylor gjorde nogle træffende Bemærkninger om Enigheden blandt de Sidste-Dages Hellige. Sagde, at der var en lille Forskjel mellem de Helliges Forhandlinger og Demokraternes i den amerikanske Nation — dette Folk er enigt, sidstnævnte derimod ligge i indbyrdes Strid. Hvor hele Folket søger at gjøre Ret, der er den bedste Regjering i hele Verden. Troede ikke, at der findes noget Folk paa Jorden, som er istand til at regjere sig selv, samt at intet Menneske forstaaer at styre Menneskeslægten ret uden ved den Viisdom, som kommer fra Gud. Formanede til flittig Bøn, især dem, der ere gjenstridige; sagde, at de derved vilde neddrage den Almægtiges Naade over sig og sættes istand til at vandre som den Allerhøiestes Børn.

Patriarch Isaac Morley gjorde nogle Bemærkninger om den Glæde, han følte ved det evige Evangeliums Velsignelser. Det havde været af en frelsende Natur for ham baade i timelig og aandelig Henseende. Hans Bøn var, at de evige Høiesrigeste Afgrøde maatte tilflyde disse Dales Beboere, og at vi maatte nyde alle Himmelens og Jordens Velsignelser.

Eldste George A. Smith sagde, at han ønskede at prædike lidt over Texten „secterisk Religion, secterisk Gud og vort Lands Demokrati." Paaviste Menneskenes Daarskab, idet de tilbede en Gud, som er uden Legeme, Dele eller Lidenskaber, thi et saadant Væsen, om man forresten kan kalde ham et Væsen, maa være blottet for alle Grundsætninger og al Magt. Sagde, at den Gud, som Secterne dyrke, kan ikke være den samme, som brødes med Jacob, som samtalte med Moses og som

skrev paa Steentavlerne med sin egen Finger. I sine Bemærkninger om Demokratiet skildrede han nøiagtigt den amerikanske Regjerings nuværende Tilstand. Sagde, at Joseph Smith havde propheteret, da de Hellige bleve drevne fra Jackson County, at hvis Regjeringen ikke vilde give dem Opreisning for deres lidte Forurettelser, skulde Pøbelvældet faae mere og mere Indflydelse, indtil hele Landet tilsidst skulde regjeres af Pøbel. Han bar Vidnesbyrd om Sandheden af Herrens Værk og sagde, at dersom de Sidste-Dages Hellige vilde lytte til Præsident Youngs Instructioner som de burde, vilde de snart være det meest formuende Folk paa Jorden.

Choret sang: „The standard of Zion."

Patriarch Morley sluttede med Bøn.

Om Aftenen samledes Biskopperne og Overpræsterne i det 13de Districts Forsamlingslocale. Rapporter aflagdes af de fleste Biskopper i Territoriet om Tienden, Districternes Tilstand og om hvilke Forberedelser, der gjordes til Udsendelsen af Vogne for at hente de Fattige. Derefter holdt Præsident B. Young en Tale, som indeholdt mange vigtige Lærdomme for Biskopperne, Overpræsterne og alle sande Hellige.

Søndag Morgen den 7de April.

Conferencen kaldtes til Orden Kl. 10.

Choret sang: „Come, all ye Saints who dwell on earth."

Bøn af Ældste A. Smith.

Choret sang: „I'll praise my Maker while I've breath."

Ældste Lorenzo Snow talte om de Goder, de Hellige nyde, og om det store Privilegium, de have, at kunne samles i Conference, hvor man kan see og høre, hvilken Fremgang Alting har gjort. Sagde, at det var umuligt at sige, paa hvilken Dag eller i hvilken Time et Barn voxer, men dog er det øiensynligt, at Barnets Legeme voxer og udvikles, og saaledes er det ogsaa med dette Folk. Vi ønske udentvivl Alle at blive vise og lykkelige, dog vidste vi ikke, hvorledes vi skulde blive det; men Evangeliet har givet os Kraft til at naae dette Maal — det viser os, hvordan vi skulle blive lykkelige og gode. Naar Nogen annammer Viisdom og Forstand fra Gud, tilskynder Sandhedens Aand ham at meddele den til Andre; og naar han er bleven lykkelig, tilskynder den ham at lære Andre ogsaa at blive det. Sagde, at en Mand kunde gjerne have Magt til at bringe Tordenen til at rulle og Lynene til at glimte, men hvordan kunde det gjøre Nogen lykkelig? Der gives de Mænd, som ere meget gode, og dog ikke halvt saa nyttige som de kunde være, hvis de blot vare mere vise. Hvoraf kunne vi vide, at de Brødre, som præsidere over os, ere Guds Mænd, og at deres Hensigter ere rene og hellige? Fordi den Hellig-Aand, som vi have faaet ved at adlyde Evangeliet, aabenbarer det for os, og enhver Mand og Qvinde, der gjør sin Pligt, lever i Aabenbaringens Lys bestandig.

Præsident Heber C. Kimball talte om Menneskenes Fremgang i Kundskab og Nødvendigheden af at udvikles i Forstand om Sandhedens Principer. Sagde, at det var de Helliges Pligt at sætte mere Priis paa de Gaver og Velsignelser, der tildeles dem, end de gjøre, samt at de skulde ære Giveren mere end Gaven. Dette Princip tydeliggjorde han ved at anføre, at Jesus blev hengivet af sin Fader til at døe for Verden og spurgte, hvem han burde ære meest, Faderen eller Sønnen? Talte om Lydighed; sagde, at han tilhørte det Livsens Træ, af hvilket Gud Fader var Stammen — at han var en Søn og Arving af Gud; han vidste, at han skulde

feire, dersom han aldrig begik større Synder end hidindtil.

Sagde, at naar en Søn vender sig bort fra sin Fader, naar denne vandrer paa Pligtens Sti, vender han sig bort fra Gud. Han talte gjerne i Lignelser, for paa den Maade kunde han lettere faae Folket til at forstaae vor himmelske Faders Villie. Paalagde de Hellige at ære deres Udvælgelse og Begavelser. Talte skarpt imod Hoer og Ukydsthed og paapegede Straffen for saadanne Overtrædelser. Gjorde nogle fortræffelige Bemærkninger om Familiebestyrelse og Vigtigheden af Enighed, Kjærlighed, Omgjængelighed og gjensidig Hengivenhed i enhver Sidste-Dages Helligs Familie. Propheterede, at det øverste Præsidentskab og de Tolv skulde være samlede i Jackson County i Kjødet og hjælpe til at udskifte Arven til de Hellige.

Han gjorde derpaa nogle Bemærkninger om „Huusflid," og omtalte hvilket Held, han havde havt med at presse Linolie, hvorved Indforselen af den forfalskede fremmede Vare vil blive overflodig, da man kan lave den bedre hjemme og sælge den for 5 Dollars pr. Gallon. *)

Præsident Brigham Young gjorde nogle Bemærkninger om samme Gjenstand.

Choret sang: „Come, o thou King of kings."

Forsamlingen hævedes af Ældste Levi W. Hancock.

Det fortræffelige Veir i Morges havde samlet en stor Masse Folk paa Tempelpladsen, og da Forsamlingen skulde begynde, var der over 1,000 Mennesker, som ikke kunde komme ind i Tabernaklet; men da Præsident Young saae dette, beskikkede han Ældsterne Orson Hyde og John Taylor til at prædike for dem under aaben Himmel.

*) Omtrent 4½ danske Potter.

Eftermiddagen.

Choret sang: „Before Jehovahs awful throne."

Bøn af Ældste W. W. Phelps.

Choret sang: „Arise, my soul, arise."

Sacramentet administreredes af Biskopperne Hunter, Hardy, Stewart, Kesler og Raleigh og dennes Raadgiver, Earl.

Præsident Brigham Young holdt et interessant og lærerigt Foredrag for Biskopperne og Præsidenterne, der vare komne fra andre Dele af Territoriet, og ogsaa for Alle, der kalde sig Hellige. Talte om de store Velsignelser, vi nyde ved at være istand til at bygge vore egne Huse og gjøre os det behageligt i timelig Henseende, samt ved at kunne avle Alt, hvad vi behøve — Hvede, Æbler, Ferskener, Apricoser, Silke, Bomuld og Alt, hvad vi behøve for dette Liv. Sagde, at det var vor Pligt først og fremmest at erindre Giveren af alle disse Gaver, og dem, der forsømme dette, vil det gaae tilbage for. Den Tid vil komme, da dette Folk maa staae aldeles afsondret fra alle andre Nationer paa Jorden, og derfor er det af stor Vigtighed at fremme Industrien hos os selv.

Han fortalte, at Maskinerier til en Papirmølle vare blevne bragte til Territoriet med stor Bekostelighed, og ønskede, at Søstrene vilde gjemme alle deres Bomulds- og Lærredslapper, og at Brødrene vilde lægge sig mere efter Dyrkningen af Hamp og Hør, saa at vi kunne sættes istand til at trykke vore egne Skolebøger, saavel som at udgive Joseph Smiths Levnetsløb i særskilte Bind. Bemærkede, at maaskee det kan synes underligt for Nogle, at han taler om saadanne Ting paa en Sabbath, medens Nadveren uddeles. Han kunde godt lide at tale om aandelige Ting, men dette syntes at være den bedste Leilighed til at fremlægge disse Ting for vore Brødre og Søstre fra Settlementerne; thi

dersom vi forsomme vore timelige Pligter, kunne vi heller ikke nyde Godt af de aandelige. Opmuntrede til Faareavl; paalagde Brødrene at drage bedre Omsorg for deres Faar, at bevare Ulden og selv virke deres Klæde, saa at man kunde slippe at løbe til de fremmede Kjøbmænd. Gjorde nogle træffende Bemærkninger om Huusholdningssager. Sagde, at Forsøgene med Jernproductionen havde kostet os over 150,000 Dollars, hvilket havde sin Grund i, at de, der forestaae samme, ere lidt uenige om Fremgangsmaaden; istedetfor at forene deres Bestræbelser og Evner for at vinde Jern, som vi saa høilig behøve til vort Sømfabrik og andet Brug, tragte de Alle efter at faae Æren for det første Jern, der bliver produceret i Territoriet.

Efter at have talt om Sukker- og Tobaksproductionen, ledede han Talen hen paa Viisdomsordet og den celestiale Ægteskabsorden.

Derefter gjorde Ældste Jefferson Hunt nogle livlige og interessante Bemærkninger.

Conferencen hævedes til førstkommende 6te October Kl. 10 Formiddag.

Præsident Young velsignede Folket i Herrens Navn og sagde, at Himmelens Fred og Velsignelse skulde følge dem.

Choret sang: „The Spirit of God like a fire is burning."

Følgende Slutningsbøn opsendtes af Præsident H. C. Kimball:

„O Gud, vor evige Fader! i Jesu Christi din Søns Navn opsende vi, dine Tjenere og Tjenerinder, vor inderligste Taknemmelighed for al din Miskundhed. Vi takke Dig for, at vi endnu leve paa Jorden og have det Privilegium at komme tilsammen i denne Conference for at dyrke Dig og paakalde vor Guds og Faders Navn. Vi takke Dig ligeledes for den Lærdom, vi have annammet gjennem dine Tjenere. Vi bede Dig, tilgiv os alle vore Feil, rens vore Hjerter og Følelser, saa baade vor Aand og vort Legeme kunne boie sig for Dig og være i dine Hænder som Leret i Pottemagerens, at hele vor Vandel kan være til din Ære og Forherligelse, vor Fader, som throner i Himmelen.

„Udrust os med enhver fornøden Evne, saa vi kunne ære os selv, vor Gud og hans Søn, Jesum Christum, saa at den Hellig-Aand kan opslaae sin Bolig i os, og saa den altid kan være vor Ledsager og vise os de tilkommende Ting.

„Vi bede Dig, at hele dette Folk, ja alle Settlementer af Staten Deseret, maa blive fyldt med Guds Kraft, og at alle dine Ældster i ethvert Land og i enhver Nation maae være fulde af Aabenbaringens Aand og Ønsket om at gjøre din Villie. Maa din Fortørnelse hvile over vore Fjender og den Nation, der har ført Krig mod Dig og dit Rige i de sidste Dage. Lad dem blive sønderbrudte som en Pottemagers Kar.

„Og nu, o Fader, velsign dette Land. Lad dine kosteligste Velsignelser blive udgydte over Bjergene og Høiene, over Kilderne, Dalene, Hveden og Græsset; og til Slutning, kjære Fader, bede vi Dig, om Du vil lade din Velsignelse hvile over vore Familier — vore Hustruer og Børn. Velsign ligeledes Enhver paa denne Jord, der begunstiger Zion og hjælper til at opbygge dit Rige.

„Hør os i disse Ting og modtag vor Tak, og Æren og Magten skal være vor Guds og hans Lams evindelig. Amen."

J. V. Long,
Conferencens Skriver.

Brev fra Præsident Brigham Young.

(Fra „Millennial Star.“)

Præsident George Q. Connon.

Kjære Broder!

Store Saltsøstad den 2den Mai 1861.

Den 18de April skrev jeg et temmelig langt Brev til Dem og Brødrene Lyman og Rich, siden hvilken Tid jeg ikke har modtaget nogen Underretning fra Dem; alligevel vil jeg igjen skrive Dem til, thi jeg veed, at De længes efter at høre fra Hjemmet.

Som tidligere meddeelt begyndte de fire Compagnier, der skulde reise til Florence, at samles tæt ved Mundingen af Store Canjon Creek den 20de f. M., og den 23de begyndte de at drage gjennem Bjergpasset, og i Nat vil Bagtroppen leire sig ved Weber. Der er i det Hele henved en 200 Vogne, foruden en 30 Vogne, der skulle sælges til Mr. Schuttler, og ligeledes fire Par Oxer til hver Vogn, som han ogsaa skal kjøbe. Brødrene Joseph W. Young, Ira Eldredge, Joseph Horne og John R. Murdock ere Capitainer for Compagnierne og bringe circa 150,000 Pd. Meel med sig, som de skulle forvare paa passende Steder hiinsides det sydlige Pas. Skulde dette Meelforraad befindes at være utilstrækkeligt for Emigranterne hertil, agte vi at forsyne dem med det Manglende herfra, da de udentvivl have nok med det Udsendte, indtil de komme paa denne Side af Passet. Brødrene Warren S. Snow, Jacob G. Bigler, George Peacock, John D. Chase og elleve Andre, ledsage Oxetoget til Florence paa Veien til deres Missioner i Staterne, Europa og det Gode Haabs Forbjerg i Afrika.

Vi føle os forvissede om, at den nu udsendte Hjælp vil tage alle Hellige fra Florence, som selv ønske at komme hertil i Aar, og uagtet den Ophidselse, som nu hersker rundt omkring i Landet, haabe vi, at Brødrene ville reise saa sluttet som mulig, gaae frem paa en viis og forstandig Maade og bestandig være paa Vagt, saa Reisen kan være heldig baade for dem og deres Trækdyr.

Af Gaarsexpressen, som bragte Efterretninger indtil den 26de April, erfare vi, at Ophidselsen i Staterne er i stadigt Tiltagende, og at alle Partier slutte sig enten til Syden eller Norden. Bitterheden voxer paa begge Sider, og der er al mulig Udsigt til, at de snart blive indviklede i Borgerkrig. Under disse Omstændigheder viser det sig, at vi gjorde Ret i at lade vore Emigranter tage den nordlige Route istedetfor over St. Louis, og det er ikke sandsynligt, at de nu stedfindende Uroligheder skulle kunne være dem til synderlig Uleilighed, idetmindste ikke i Aar. Nogle antage, at Indianerne paa Østsiden af Bjergene ere tilbøielige til at gjøre lidt Fortræd; men de fire Compagnier herfra have faaet specielle Instructioner om altid at være beredte, og ingensinde at være længere fra hverandre, end at de hurtig kunne hjælpe hverandre. Desuden ville Brødrene Joseph W. Young, Ira Eldredge, Joseph Horne og John R. Murdock tilligemed Brødrene Jones og Gates organisere alle Compagnier eens og paasee, at de reise paa een og samme Maade. Da man ikke risikerer Noget ved at være forsigtig, haabe vi, at Emigranterne ville være vise i alle deres Foretagender, og at de ved deres Vandel ville neddrage Himmelens Velsignelse over sig, baade naar de reise og naar de ligge i Leir, saa de lykkelig og vel kunne naae vort „Bjerghjem.“

Det glædede mig at høre, at saamange agtede at emigrere fra Skandinavien, Schweitz og de britiske Øer. Mange her vilde glæde sig ved at kunne udfrie fra Babylon Enhver, der ønsker at forene sin Tro og sine Gjerninger med os i Opbyggelsen af Guds Rige paa Jorden. Men vi ere tilfredse med at oppebie Herrens Tid og Leilighed for Udførelsen af hans Værk, da vi forstaae det Ordsprog „enhver Ting til sin Tid,“ og vi stole paa, at de Hellige i Adspredelsen ville forene deres Tro og deres Bestræbelser med vore for at komme til dette fredelige Tilflugtssted, som er beredt for Israel, indtil idetmindste en Deel af Herrens Vrede er over.

Alting her hjemme er Fred og Lykke; Veiret vedbliver at være gunstigt, saa at Marker og Haver trives godt, og de Hellige voxe i Flid og gode Gjerninger.

Deres Familie, saavel som Familierne til de Ældster, der ere udsendte paa Mission, have det godt, saavidt jeg har bragt i Kundskab, og saaledes er det ogsaa med Folket i det Hele taget.

Bedende, at alle nødvendige Velsignelser maae tildeles Dem, Brødrene Amasa og Charles og Alle, som arbeide for Sandheden, forbliver jeg deres Broder i Evangeliet.

Brigham Young.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Juli.

Naar man betragter den religieuse Verdens nuværende Tilstand, maa man forbauses over den Ligegyldighed, som Majoriteten af Menneskeslægten røber for Himmelens herlige og ophøiede Sandhed — Saliggjørelsens Plan, som den Almægtige har lagt til Gavn for sine Børn paa Jorden. Hvor Faa betragte den i sit sande Lys? Vore Forfædres falske Traditioner ere gaaede i Arv fra Slægt til Slægt og have indhyllet den nulevende Generations Dømmekraft i den Grad, at sammenligneslesviis kun Faa kunne aabne deres Hjerter for Sandheden og tilsidst annamme den. De fleste Mennesker have mere Lyst til at tragte efter denne Verdens forfængelige Ting, saasom Rigdom, Ære og Magt og Alt, hvad som kan tilfredsstille Lidenskaberne; men det, som er af størst Vigtighed for dem, agtes mindst. Den grændseløse Vantro, som hersker i disse Lande med Hensyn til et Liv efter dette, er vel skikket til at sløve Menneskene for deres Salighed. Denne Slags Mennesker saavel som de, der have et Skin af Gudsfrygt, vende i Almindelighed et døvt Øre til Evangeliets advarende Røst, men gribe derimod med Begjerlighed enhver Løgn, der udbredes om Herrens Gjerning i disse Dage. Men til Trods for denne sørgelige Stemning og alle de Hindringer, som ere blevne kastede i Veien for Herrens Tjenere, have dog disse med utrættelig Iver baaret Vidnesbyrd om Evangeliet, hvorved Mange ere bragte til Sandheds Erkjendelse og førte ind paa Livets Vei.

Præstedømmets Arbeide i det forløbne Halvaar er bleven kronet med stort Held, hvilket den statistiske Rapport paa sidste Side udviser, idet 912 ere tillagte Kirken ved Daab — det største Antal, som nogensinde er tillagt i Skandinavien i et lignende Tidsrum. Troen og Enigheden, der har udmærket de Ældste af Israel,

er særdeles roesværdig, og Enhver af dem, der har røgtet sit Kald efter bedste Evne, seer udentvivl med Glæde og Tilfredshed tilbage paa den svundne Tid og føler, at Herren har været med ham. Fra de forskjellige Egne af Missionen have vi gjennem Conference-Præsidenterne modtaget gunstige Efterretninger om Værkets stadige Fremgang, og Udsigten for Fremtiden er ikke mindre lovende end Fortiden har været. Mange Oprigtige undersøge det Sidste-Dages Værk, og Herrens Aand vil visseligen staae dem bi i deres Ydmyghed, saa at deres Forstands Øine kunne blive opladte, og de kunne faae Kraft til at afstaae fra al Synd og adlyde Evangeliet. Til alle Saadanne ville vi sige: Opsætter ikke med at slutte Pagt med Herren, thi ingen Tid er bedre end den nærværende. Vor Levetid er uvis, og vor Salighed er mere værd end alle jordiske Goder. Lad ikke Frygten for timeligt Udkomme, den forføriske Rigdom eller en vantro Verdens Foragt afskrække Eder et eneste Øieblik fra at efterkomme Himmelens Bud. Om I forkaste et saa ophøiet Tilbud som Saliggjørelsens Plan, vil Eders Fordømmelse visselig vorde stor, og Herrens Sendebud ville opstaae i Dommen mod Eder.

Det store Held, som har kronet Præstedømmets Arbeide i nogle af Conferencerne, har for endeel sin Grund i Menneskenes Ydmyghed og Modtagelighed for Evangeliet i Forening med de forskjellige gunstige Forhold, hvori Folket har været stillet. I de Conferencer, hvor Værket har nydt mindre Fremgang, have Herrens Tjenere udentvivl arbeidet med ligesaa stor Tro og Nidkjærhed for at forkynde Evangeliet og udsprede det skrevne Ord; men deres Arbeide har derfor ikke været forgjeves — de fleste af Frugterne ligge kun i Fremtiden. Folket og de forskjellige Omstændigheder, som have omgivet Præstedømmet, maae tilskrives Uligheden i de Døbtes Antal.

Arbeider fremdeles med Ufortrødenhed, Brødre, og gaaer frem med fornyet Styrke og med urokkelig Tillid til den Almægtige, og Herrens Velsignelse skal følge Eder, Viisdom og Forstand skal betegne alle Eders Handlinger, og Eders Glæde skal formeres Dag for Dag. Og vi sige til alle Hellige: Lader Eders Lys skinne for Menneskene, saa de kunne see Eders gode Gjerninger, og ærer Eders Fader i Himmelen. Udrækker en hjælpsom Haand til dem, hvis hele Tid er optaget af Arbeidet i Viingaarden, at de ikke skulle føle sig nedtrykte i timelig Henseende, men med glade Hjerter kunne anvende alle deres Evner til Værkets Fremme.

Lærdomme i Jesu Christi de Sidste-Dages Helliges Kirke.

(Fortsat fra Pag. 280.)

De tre styrende Personer i Universet ere Eet i Viisdom, Kundskab og Magt.

Bibelen. 1 Joh. 5, 6-8. „Denne er den, som kom med Vand og Blod, Jesus Christus; ikke med Vand alene, men med Vand og Blod; og det er Aanden, som

vidner, fordi Aanden er Sandhed; thi de ere tre, som vidne i Himmelen: Faderen, Ordet og den Hellig-Aand; og disse tre ere Eet. Og de ere tre, som vidne paa Jorden: Aanden og Vandet og Blodet; og disse tre forene sig til Eet."

Joh. 17, 11. „Jeg er ikke mere i Verden, men disse ere i Verden, og jeg kommer til Dig. Hellige Fader, bevar dem i dit Navn, hvilke Du haver givet mig, at de maae være Eet, ligesom vi.

21 V. „Paa det de Alle maae være Eet, ligesom Du, Fader, i mig, og jeg i Dig, at de og skulle være Eet i os, at Verden kan troe, at Du haver udsendt mig.

22 V. „Og jeg haver givet dem den Herlighed, som Du haver givet mig, paa det de skulle være Eet, ligesom vi ere Eet,

23 V. „jeg i dem og Du i mig, paa det de skulle være fuldkommede til Eet, og at Verden kan kjende, at Du haver udsendt mig, og haver elsket dem, ligesom Du haver elsket mig.

24 V. „Fader, jeg vil, at de, som Du haver givet mig, skulle og være hos mig, hvor jeg er, at de maae skue min Herlighed, som Du haver givet mig, forend Verdens Grundvold blev lagt."

Joh. 8, 16. 18. „Men dersom jeg og dømmer, er min Dom sand; jeg er ikke alene, men baade jeg og Faderen, som udsendte mig. Jeg er den, som vidner om mig selv, og Faderen, som udsendte mig, vidner om mig.

Joh. 10, 30. „Ingen kan rive dem af min Faders Haand, thi jeg og Faderen vi ere Eet.

Joh. 14, 10. „Troer Du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De Ord, som jeg taler til Eder, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, han gjør Gjerningerne."

1 Cor. 8, 6. „Der er kun een Gud, Faderen, af hvem alle Ting ere, og een Herre, Jesum Christum, ved hvem alle Ting ere."

Col. 1, 19. „Thi i ham (Christus) behagede det Faderen, at al Fylde skulde boe."

Mormons Bog. 2 Nephi 13, 6. (Side 113.) „Og nu see, dette er Christi Lære, og Faderens og Sønnens og den Hellig-Aands eneste og sande Lære, hvilke ere een Gud evindeligen."

Mosias 9, 5. (Side 179.) „Og nu sagde Abinadi til dem: Jeg ønsker, at I skulde forstaae, at Gud selv skal komme ned iblandt Menneskenes Børn og skal igjenløse sit Folk; og fordi han boer i Kjød, skal han kaldes Guds Søn; og han gjør Kjødet Faderens Villie underdanigt, og kaldes Faderen og Sønnen; Faderen, fordi han var undfanget ved Guds Kraft, og Sønnen formedelst Kjødet; saaledes bliver han baade Faderen og Sønnen; og de ere een Gud, ja, Himmelens og Jordens sande, evige Fader; og saaledes bliver Kjødet Aanden underdanigt, eller Sønnen Faderen, og ere een Gud."

Alma 8, 10. (Side 245.) „Alle skulle fremstilles for Christi, Sønnens, og Guds, Faderens, og den Hellig-Aands Domstol, hvilke ere een evig Gud, for at dømmes efter deres Gjerninger, enten de ere gode eller de ere onde."

Nephi 4, 8. (Side 458.) „See, jeg er Jesus Christus, den Guds Søn. Jeg skabte Himlene og Jorden og alle Ting, som i dem ere. Jeg var hos Faderen fra Begyndelsen. Jeg er i Faderen og Faderen i mig; og i mig har Faderen herliggjort sit Navn."

Nephi 5, 8. (Side 462.) „Og paa denne Maade skulle I døbe i mit Navn; thi see, sandelig siger jeg Eder, at Faderen og Sønnen og den Hellig-Aand ere Eet; og jeg er i Faderen og Faderen i mig, og Faderen og jeg ere Eet. — — — Og dette er min Lærdom, og det er den

Lærdom, min Fader har givet mig; og jeg vidner om Faderen, og Faderen vidner om mig, og den Hellig-Aand vidner om Faderen og mig. — — — Saaledes vil Faderen vidne om mig; og den Hellig-Aand vil vidne for ham om Faderen og mig; thi Faderen og jeg og den Hellig-Aand ere Eet."

Ether 1, 8. (Side 527.) „See, jeg er den, som var beredt fra Verdens Grundvold blev lagt til at forløse mit Folk. See, jeg er Jesus Christus. Jeg er Faderen og Sønnen. I mig skulle alle Mennesker have Lys, og det evindeligen, de, som troe paa mit Navn; og de skulle vorde mine Sønner og mine Døttre."

Pagtens Bog. (5te Forelæsn. om Troen § 2.) „Men han, som er Faderens Eenbaarne, fuld af Naade og Sandhed, har seiret og annammet Fylden af Faderes Herlighed, og besidder det samme Sind som Faderen, hvilket Sind er den Hellig-Aand, som vidner om Faderen og Sønnen, og disse tre ere Eet, eller med andre Ord disse tre udgjøre den store, mageløse, regjerende og høieste Magt over alle Ting, ved hvilken alle Ting bleve skabte og dannede, og disse tre udgjøre Guddommen og ere Eet, idet Faderen og Sønnen besidde det samme Sind, den samme Viisdom, Herlighed, Kraft og Fylde og opfylde Alt i Alle. Sønnen, der er opfyldt af Aandens, Herlighedens og Kraftens Fylde, eller med andre Ord Faderens Aand, Herlighed og Kraft, besidder al Kundskab, Herlighed og det samme Rige, sidder ved Kraftens høire Haand, i Faderens udtrykte Billede og Lignelse og er en Midler for Menneskene — fuld af Faderens Sinds Fylde, eller med andre Ord, Faderens Aand, som udgydes over Alle, der troe paa hans Navn og holde hans Bud; og alle de, som holde hans Bud, skulle voxe fra Naade til Naade og blive Arvinger i det himmelske Rige, og Jesu Christi Medarvinger, besidde det samme Sind, ombannes til det samme Billede eller den samme Lignelse, nemlig det udtrykte Billede af ham, som er Alt i Alle; idet de fyldes med hans Herligheds Fylde, og blive Eet med ham, ligesom Faderen, Sønnen og den Hellig-Aand ere Eet."

(Side 210, 1.) „Jeg er det sande Lys, der oplyser ethvert Menneske, som kommer til Verden, og jeg er i Faderen og Faderen i mig, og Faderen og jeg ere Eet — Faderen, fordi han gav mig af sin Fylde, og Søn, fordi jeg blev født til Verden og gjorde Kjød til mit Tabernakel og boede blandt Menneskenes Børn."

(Side 63, 1.) „Lytter til Herrens, Eders Guds Røst, han, som er Alpha og Omega, Begyndelsen og Enden, hvis Fremfart er en evig Omgang, den samme i Dag som igaar og til evig Tid. Jeg er Jesus Christus, Guds Søn, der blev korsfæstet for Verdens Synder, for alle dem, som ville troe paa mit Navn, at de kunne vorde Guds Sønner, Eet i mig, ligesom jeg er i Faderen, ligesom Faderen er Eet i mig, at vi maae være Eet."

(Fortsættes.)

Joseph Smiths Levnetsløb.

Decbr. 1838. (Fortsat fra Side 287.)

Om Eftermiddagen havde Broder Redfield en Sammenkomst med Gouverneur Boggs, som forespurgte sig om vort Folk og vore Eiendomme tilsynelabende

med saamegen Interesse, som om hele hans Sjæl var fuld af Omsorg for vort Vel, og sagde, at han havde hørt, „at Borgerne havde overfaldt Mormonerne, bortdrevet deres Qvæg," osv.

Broder Redfield underrettede ham om, at bevæbnede Soldater kom til Stedet og fornærmede baade Mænd, Qvinder og Børn, stjal Hestene, bortdrev Qvæget og plyndrede Husene for hvadsomhelst, de fik Lyst til.

Gouverneur Boggs sagde, at han vilde skrive til Dommer King og Oberst Price og beordre dem til Far West for at dæmpe alle Fjendtligheder. Han sagde desuden, „at de Betingelser, Mormonerne havde gaaet ind paa, at forlade Staten, vare uconstitutionelle og ugyldige."

Broder Redfield svarede: „Vi ønske, at den lovgivende Forsamling vil udstede en Lov, som viser, at de indgaaede Betingelser ere ugyldige og stridende mod Constitutionen, og medmindre en saadan Lov bliver givet, kunne vi ikke ansee os som sikkre i Staten. De siger, at der har været en Plet paa Statens gode Navn, og nu er det paa Tiden at udgive en Lov, hvorved den kan blive afvasket; hvis De ikke gjør det, da kan man sige Farvel til Statens Kraft; Farvel til dens Ære og gode Navn; Farvel til dens christelige Dyd, indtil den bliver befolket med en ny Menneskerace; Farvel til ethvert Navn, der binder Mand til Mand; Farvel til en frugtbar Jordbund og et skjønt Hjem — de ere borte, de ere revne fra os af lovløse Banditer."

Torsdagen den 18de. Mr. Turner, Medlem af den samlede Committee i „Mormonsagen," fremlagde en Beretning, et Program og Beslutningerne, hvis Hovedindhold var Følgende:

„Beviserne, anførte ved Forhøret i Richmond, ansees for at være i en stor Grad mangelfulde og ikke af den Beskaffenhed, man kunde ønske som Grundlag for en ærlig og retfærdig Undersøgelse,

1) „fordi de ikke ere paalidelige, og

2) „fordi de fornemmelig indskrænke sig til Gjenstanden for Forhøret, nemlig de criminelle Beskyldninger mod Individer, der ere belagte med Arrest.

„Af disse Grunde, og især af den Grund, at det vilde være et directe Indgreb i Retfærdighedens Administration, burde dette Document aldrig offentliggjøres med den lovgivende Forsamlings Samtykke.

„Vedtaget, at det er uhensigtsmæssigt for Nærværende at fortsætte Undersøgelsen om Aarsagerne til de stedfundne Optøier og de Forholdsregler, Militairet har taget for at dæmpe samme.

„Vedtaget, at det er uhensigtsmæssigt for Nærværende at offentliggjøre noget af de Documenter, som vare vedlagte Gouverneurens Budskab, betræffende de stedfundne Uroligheder.

„Vedtaget, at det er nødvendigt at beskikke en Committee, bestaaende af Senatorer og Repræsentanter, til at undersøge Aarsagen til nævnte Uroligheder, samt Militairets Fremgangsmaade ved at dæmpe dem, hvilken Committee skal samles paa den Tid og meddeles den Myndighed, som Lovene maatte foreskrive."

Onsdagen den 19de. Mr. John Carroll fremlagde Ansøgningen i det sammentraadte Huus. Medens den blev oplæst, vare Medlemmerne af Huset saa stille som Graven, hvorefter Debatten begyndte, og Stemningen blev mere og mere ophidset, indtil Huset var i fuldt Oprør — deres Kinder blussede, deres Øine lynede og deres Ansigtstræk vare ligesaa talende som hele Bind.

Mr. Childs fra Jackson County sagde, at „der var ikke et sandt Ord deri, efter hvad han havde hørt, og at den aldrig burde være bleven fremlagt for denne

Forsamling. For ikke længe siden bevilgede vi to tusind Dollars til Mormonernes Hjælp, og nu have de ansøgt om Erstatning for de Eiendomme, vi toge fra dem. Vi bleve befriede for et stort Onde, da vi jagede dem fra Jackson County, og vi have altid havt Fred der siden, og Staten vil bestandig have Ubehageligheder af dem, saalænge de tillades at boe i Staten, og jo hurtigere man fik Ansøgningen bort fra Forsamlingen jo bedre."

Mr. Ashley fra Livingston sagde, at „Ansøgningen var falsk fra Først til Sidst, og at han og Mormonerne ikke kunde leve sammen, thi saa vilde han altid komme til at ligge i Feide med dem, og een af Parterne maatte forlade Staten." Han gav tillige en Beretning om Overfaldet ved Hawns Møller og sagde, at han saae Jack Rogers hugge McBride istykker med en Lee.

Mr. Carroll rettede Mr. Childs og anførte Facta, som han var bekjendt med og sagde, at Mr. Childs burde vide, at ikke en eneste Brøde kunde bevises mod „Mormonerne," medens de vare i Jackson County.

Eet Medlem haabede, at Sagen ikke maatte blive forbigaaet i Taushed, thi hans Vælgere vilde fordre Oplysning af ham om Aarsagen til de sidste Uroligheder.

Mr. Young fra Lafayette talte med megen Bitterhed mod „Mormonernes" Ansøgning.

Et aldrende Medlem fra St. Charles foreslog, at Billen henvises til en speciel Committee, og, sagde han, „da den sidste Taler tilligemed flere andre Herrer ønske at bortvise Ansøgningen fra Huset af Frygt for, at deres slette Handlinger skulle komme for Lyset, er dette netop et Beviis for mig og Flere, at Ansøgningen er sand."

Mr. Redman fra Howard holdt en lang Tale, hvori han udtalte sit Ønske om, at der maatte foretages en hurtig Undersøgelse af hele Sagen. Sagde, at „Gouverneurens Ordre bliver iværksat og at „Mormonerne" drage bort. Flere Hundrede ere ligeved at sætte over Missisippi Floden, og om en Tid ere de borte af Staten, og dens Navn er plettet, thi vi gave dem ingen Leilighed til at retfærdiggjøre sig. Staten kræver af os, at der bliver anstillet en hurtig Undersøgelse."

Mr. Gyer fra St. Louis var af samme Formening som den ærede Herre fra Howard, „at Committeen skulde bemyndiges til at indkalde Vidner fra hvilkensomhelst Kant af Staten til deres Forsvar, og hvis Gouverneurens Ordre ikke blev tilbagekaldt, vilde idetmindste han forlade Staten."

Flere udtalte sig paa lignende Maade.

(Fortsættes.)

Blandinger.

I Syrien har der efter Franskmændenes Afmarsch atter fundet Uroligheder Sted, idet Druserne have angrebet to christne Landsbyer; men Fuad-Pascha er skreden ind med Kraft og har ladet en af deres Høvdinger halshugge.

Fra Athen i Grækenland meldes, at man der har opdaget en Sammensværgelse, som gik ud paa at overrumple det kongelige Palads og tvinge Kongen til at afskedige Ministeriet og indkalde Nationalforsamlingen. Henved hundrede Personer ere arre-

sterede, deriblandt to Majorer, en Redacteur og en forhenværende russisk Officeer; tre Redacteurer have taget Flugten.

Et frygteligt Hagelveir, ledsaget af et meget stærkt Tordenveir, Storm, og Regnskyl har Søndagen den 16de Juni om Middagen mellem Kl. 12 og 1 raset i Omegnen af Harburg, navnlig over de til Lindhorst, Eddelsen, Hittfeld, Emmelndorf, Fleestedt o fl. hørende Jorder. Hagelkornene vare næsten alle saa store som Valnødder, og Uveiret har tilintetgjort saagodtsom hele det indeværende Aars Afgrøde i den nævnte Egn. Rugen, som stod i den yppigste Væxt og næsten var sex Fod høi, er aldeles ødelagt. Kartoflerne og Kløveren saae ud, som om de vare huggede om med en Lee, Havren ligger adsplittet langs med Jorden, Haver og Enge see ud som Ørkener; al Frugten er slaaet af Træerne og mange Marker og Veie ere oprevne af Vandstrømme. I tyve Minuter har dette Uveir anrettet en Ødelæggelse, hvis Følger for de nævnte Steder ikke lader sig beregne.

Det lader til, at Spanien har opgivet sine sangvinske Forhaabninger om Keiseren af Marokkos Evne og Villie til at opfylde de indgaaede Fredsbetingelser og paany vil anvende Vaabenmagt. Ifølge Patrie skal nemlig Admiral Pinzon, der hidtil har været beskjæftiget med at samle en Øvelsesescadre i Algesiras' Havn, nu have faaet Ordre til at gaae med denne til Mogador, bombardere Staden og landsætte der det i Andalusien staaende Troppekorps, saasnart Sultanen ikke indvilger i midlertidigt at overlade Spanierne denne Marokkos vigtigste Havneplads som Pant istedetfor Tetuan. Admiralen er foreløbigt afgaaet med to Linieskibe til Tanger.

I Østerrisør i Norge har en voldsom Brand ødelagt henved 300 Huse.

New York, den 15de Juni. 3,000 Mand Unionstropper vare om Natten rykkede ud fra Fort Monroe for at angribe de sydlige Tropper, som stode 9 engelske Mile derfra. Ved en Misforstaaelse kom Unionstropperne til at fyre paa hverandre indbyrdes i Mørket; de faldt i et Baghold og maatte sluttelig trække sig tilbage til Fort Monroe. Fra anden Side meldes, at de Confødererede have rømmet saavel Harpers Ferry som hele Linien langsmed Potomacfloden, og at de ville concentrere sig ved Manassee. Missouri har aabenlyst taget Parti for Syden; 50,000 Mand ere indkaldte for at bekjæmpe Unionstropperne. Den fjendtlige Stemning i Norden mod England tiltager.

Joseph!

Af Ældste John Taylor, oversat af V. Poulsen.

Den Seer, den Seer, Joseph den Seer —
Min Sang er om vor Prophet saa kjær,
Hans Lige nu, hvor findes den?
Ei Verden har en saadan Ven.
I Gudernes Lys han herligt boer,
Som lærte Mennesket Livets Ord.

Du Jordens Seer, Du himmelske Seer,
Din Erindring, den er min Sjæl saa kjær;
Du Guds Udvalgte, Du Menneske-Ven,
Du kom med Guds Præstedom hid igjen.
Du tolked saa klarlig den Fortid, som gik,
Og aabnede Himlen for Støvets Blik.

Af himmelsk Byrd, af ædel Sæd
Han tidt over Slægtens Jammer græd.
Ved Nøgler, han modtog af Gud,
Han folded Himlens Rigdom ud.
I Mørket laa Verden hyllet ind,
Da lyste hans Ord som Solens Skin.
Hvor stred Du, Joseph, hvor kjæmped Du
Mod Syndens vilde, skamløse Gru!
Med mægtig Aand, for et ædelt Maal,
Han rev os ud af Verdens Baal;
Blandt fraadende Bølger i Livets Strid,
Han kjæmped for Sandheden al sin Tid.

Ja Zion, Du var kun hans Lyst,
For Dig slog Hjertet i hans Bryst,
Med Dig han græd, og med var glad,
Han elskte Dig og Nauvoo Stad.
Stærk ruller han Værket endnu frem
I Aandernes Verdens store Hjem.
Den Seer, den Seer, Joseph den Seer,
Jeg elsker Dig, Du er mig saa kjær,
Du reen og fri var stor paa Jord,
Din Tale var mig en Faders Ord.
Lad Fjenderne gaae kun i Mørkets Pagt,
Thi nu er Du fri for deres Magt.

O, fri, o, fri, Joseph er fri
For Trængselen, han vaded i!
Han hviler fri for Løgnens Skrig
I Liv og Lys uendelig,
Blandt Gudernes Tal han vandrer nu om,
Mens Pøbelen føler Guds Vredes Dom.
Han døde for dem, som han elsked her
Hans Minde er for os en Faders kjær.
Han regjerer nu i Aandernes Chor
Og blandt de Retfærdige fra vor Jord.
Kom, Hellige, sjunger! snart vi ham seer,
Vi møde igjen vor dræbte Seer.

Statistisk Rapport

over

Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige i Skandinavien,

for det 1ste Halvaar 1861.

Conferencer.	Grene	Af de Halvfjerds	Ældster	Præster	Lærere	Diaconer	Medlemmer	Døbte	Udelukte	Emigrerede	Døde	Totalsum
Danmark.												
1. Kjøbenhavn . .	15	4	98	25	39	23	879	174	28	105	17	1068
2. Aalborg	18	3	48	15	9	7	361	131	2	60	3	443
3. Vensyssel . . .	20		65	12	11	4	416	170	9	66	3	508
4. Fredericia . . .	9	2	34	7	9	2	182	50	5	17	2	236
5. Lolland	6		21	3	3	4	137	16	3	6	1	168
6. Bornholm . . .	4		8	3	1	3	85	7	1	5	1	100
7. Fyen	8		25	6	9	1	119	34	11	8	2	160
8. Aarhuus	9	1	29	6	10	5	172	64	11	53		223
9. Skive	5	1	7	5	2	2	44	11	1	8		61
	94	11	335	82	93	51	2395	657	71	328	29	2967
Norge.												
10. Brevig	17	2	73	45	41	12	550	61	4	54	3	723
Sverrig.												
11. Skaane . . .	18	1	58	38	29	17	414	99	24	51		557
12. Stockholm . .	6		22	4	4	2	78	27	2	12		110
13. Gøtheborg . .	6		23	14	6	2	115	36	14	5		160
14. Norrkøping . .	10		25	13	13	4	156	28	6	2	2	211
15. Sundswall . .	3		7	5	2		22	4	2	2		36
	43	1	135	74	54	25	785	194	48	72	2	1074
Summa . .	154	14	543	201	188	88	3730	912	123	454	34	4764

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzensgade Nr. 14, 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Udgivet og forlagt af John Van Cott.

Trykt hos F. E. Bording.